

MIT SZÓLNA EHHEZ KOSZTOLÁNYI?

Először: örülne, hogy immár 14 éve az ő szelleme hatja át a szabadkai középiskolások irodalmi-beszédművészeti versenyét. Másodsor: büszke lenne, hogy az idén, a magyar nyelv lánca-
verésének évében, a vetélkedő valóságos Kosztolányi-rendezvényé bővült. Még akkor is, ha az emlékművére délelőtt helyezett szegfűket délután már a magyar nyelv sírgyalázói a helyi ócskapiacra hervasztották. Harmadsor: örömmel nyugtázná, hogy jövőre (ha a jövőről egyáltalán érdemes beszélni) Kosztolányi-napok kötik csokorba a középiskolások hagyományos vetélkedőjét. Negyedsor: megdöbbenéssel szemlélné, ahogy egyesek gátlástalanul manipulálnak a magyar nyelvvel, kultúrával és a magyar fiatalokkal.

Induljunk sorjában: március 28-án **Varga Lakatos Gizella** magyartanár, a Kosztolányi-emlékszoba alapítója szervezésében a helyi gimnáziumban sor került a KMV szabadkai körzeti versenyére. A rendezvény Kosztolányi Dezső szobrának koszorúzásával kezdődött, majd rövid bevezető után következett a szavalóverseny. Szolid, átlagos vagy annál valamivel jobb produkcióknak lehettünk fűtanúi, melyek az időnkénti felvillanások ellenére olykor azért mégis beleolvadtak e szürkülő szombat délutánba. Az átlagot valamelyest megtörték **Alen Ginsberg Üvöltései**, **Cérna Ágnes** itt-ott kis sé hadaró, de mindent összegezve, meggyőző, hiteles és temperamentumos előadásában. A jó öreg Ginsbergnek azonban Szabadkán nem sok babér terem. Bármenyire is szuggesztíven adják elő, sehogyan sem tud felkerülni a becsei buszra. Így volt ez tavaly is, most is. Semmi okunk azonban kételkedni a **Süli Izabella**, **Karna Margit** és **Kasza Éva** összetételű zsűri szakavatottságában. Ők végül **Vékony Attilát** (Svetozar Marković Gimnázium), **Kiss Árpádot** (szintén gim) és **Koncz Ágnes** (Lazar Nešić Szakközépiskola) „röpítették” Becsére. Rajtuk kívül a KMV döntőjébe kerültek még a környezetnyelvi kategóriából **Ljiljana Aničić** (gim), **Mikuška Petrlc** (szintén gim), valamint ketten a November 18. Építőipari Középiskolából: **Kornelija Vero** és **Jasna Halugin**. A zsűriben mind a négyen olyan szimpatikus benyomást keltettek, hogy rangsorolás nélkül jutottak túl a selejtezőn.

A prózamondó verseny előtt késve ugyan, de megérkezett a rendezvény tekintélyes vendége, **dr. Madácsy Piroska**, a szegedi József Attila Tanárképző Főiskola professzora, aki Kosztolányi Dezső francia kapcsolatairól tartott emlékeztető előadást.

A prózamondás színvonala valamivel alacsonyabb volt, mint a szavalóversenyé. Továbbjutott **Kalmár Zsuzsanna** (Svetozar Marković Gimnázium), **Szél Valéria** (Egészségügyi Középiskola) és **Szűcs Szilvia** (Lazar Nešić Szakközépiskola), valamint a környezetnyelvi kategóriából **Tatjana Miletin** (gim).

Ha Kosztolányi Dezső valaha megfordult sírjában, könnyen előfordulhat, hogy erre az önálló írásokat elbíráló zsűri összetétele készítette. **Dr. Pénovázt Antal** kivételével, akinek tárgyilagossága egy pillanattal sem vitatható, a másik két zsűritag különböző oknál fogva haragosa a Képes Ifjúságnak. Ennél fogva alaposan megkérdőjelezhető semlegességük. Ember legyen a talpán, aki meg tudja magyarázni, hogy az a **Lovas Ildikó**, aki hét-nyolc hónapon keresztül a Képes Ifjúság irodalmi rovatvezetőjeként egyetlen verset sem volt hajlandó (vagy képes) elemezni, hogyan lehet egy ilyen rangos verseny zsűritagja. **Vajda Gábor** szaktudását nem vonom kétségbe, de tudtommal dr. Vajda neheztel a lapunkra. Persze, semmi bizonyíték, hogy mindez

kihatással volt a végeredményre, de engedjék meg, hogy legalább feltételezzem: jelenlétük a bírálóbizottságban automatikusan kizárta a Képes Ifjúság minden versenyben levő külmunkatársának továbbjutási lehetőségét. Magyarán: „a mi embereink” közül senki még véletlenül sem juthatott Becsére. Még azok sem, akik iránt már a Képes Ifjúságnál „nagyobb” lapok is érdeklődést tanúsítanak.

Ha már feltétlenül meg kell tartani a rendezvény versenyjellegét, talán megszívlelendő **Varga Lakatos** tanár javaslatára, hogy az önálló írások kizárólag jelige alatt kerüljenek a bírálóbizottság asztalára. Egyébként kiderült, hogy nem a tanár választotta **Lovas Ildikót** a zsűribé. Ildikó ugyanis egy fiatalabb tanár úr javaslatára (vagy nyomására) került olyan helyzetbe, hogy dönthesen fiataljaink KMV-n való részvételéről, sorsáról.

No, de térjünk a lényegre: a versírók közül **Brasnyó Zsolt** (Lazar Nešić), **Lényi Hedda** (Egészségügyi Középiskola) és **Bertók Szabolcs** (Bosa Miličević Közgazdasági Középiskola), a novellisták közül **Boros Viktória** (gim) és **Orbán Oszkár** (November 18-a), a humoreszkírók közül csupán **Szakács Tibor** (Lazar Nešić), a „kritikusok” közül pedig **Szalma Katalin** (gim) és **Császár Ildikó** (szintén gim) jutottak tovább. A legjobb tanulmány, esszé és riport a zsűri szerint három gimis műve, név szerint **Apró Anikóé**, **Rabaközi Zitaé** és **Somogyi Anikóé**. A bírálóbizottsággal kapcsolatos kételyeim természetesen cseppet sem vonnak le a nyertesek érdemeiből, mi több, nagy örömmel fogadnánk, ha jelentkeznének a szerkesztőségünkben és külmunkatársainkává válnának, csakúgy, mint sikeres elődeik, azaz a zsűri által megalázott külmunkatársaink.

Az idei Kosztolányi-verseny szervezése, leszámítva a magyarországi vendég kérését, gördülékeny és a mai nehéz körülményekhez képest pompás volt. A dicséreteken kívül elhangzott néhány bírálat, például a rendezvény hosszúságáról. Jövőre lehet, hogy a kritizálóknak személyesen alkalmuk adódik kiküszöbölni a vélt vagy valós mulasztásokat. Ehhez nyilván maga Kosztolányi is sok sikert kívánna nekik.

Zoran Šećerov

Alapító: a Forum LKNYV
Kiadja: Forum LKNYV
Vezérgazdátó: **Maróti Miklós**
Készül: Az újvidéki Prosveta nyomdában

Fő- és felelős szerkesztő: **Zoran Šećerov**
Fő- és felelős szerkesztőhelyettes: **Csipak Angéla**
A szerkesztőség tagjai: **Garal László, Plesztovits Anna, Szabó Angéla, Tari István, Terényi Zsófia, Tóth Klára**

Szerkesztőség és kladóhivatal:
21000 Újvidék, Vojvoda Mišić u. 1/III.
Telefon: (021) 611-300, 56-693
24000 Szabadka, Szabadság tér 1/II.
Telefon: (024) 26-819

A Képes Ifjúság megjelenik minden szerdán

Ára: 25 dinár

Előfizetési díj egy évre 840, fél évre 420 dinár, külföldön a kétszerese

Terjeszti a Forum – Terjesztés tf.

Lapterjesztő és Áruforgalmazó Részvénytársaság

21000 Újvidék, Vojvoda Mišić u. 1.

Folyószámlaszám: 65700-601-14861

Telefon: (021) 56-969

Magyarországon terjeszti a Magyar Posta

Előfizethető a Posta Központi Hírlap Irodánál

(Budapest VII., Lövvölde tér 7.), valamint bármely postahivatalnál, közvetlenül vagy átutalással a PKH 215000-96162 pénzforgalmi számlára

ÚJVIDÉKRŐL TIZENHÁRMAN

Valóságos kis ünnepséget ke-
rekített az újvidéki Svetozar Mar-
ković Gimnázium **Pesevity Berényi Ilona** vezette önképzőköre a KMV körzeti döntőjéből. A versenyzők lámpalázát a gimnázium harmonikazenekara és a magyar népdalokat játszó **Boglárka** együttes igyekezett mérsékelni, az Újvidéki Színház kistermének (ott tartották a rendezvényt) előcsarnokában képzőművészeti kiállítás nyílt a nagy napon. Ott iskolából sereglettek össze a döntőbe a pályázók, és az irodalmi vetélkedő mezőnye ezúttal népeesebb volt, mint az előadóművészeti kategóriájé. A bírálóbizottság (**Guelminó Szilvia**, **Pap József** és **Toldi Éva**) tizenhárom tanuló teljesítményét tartotta kiemelkedőnek, illetve elég érettnak arra, hogy Becsén ott legyen a legjobbak társaságában.

A versmondók közül **Rencsár Lilla** (gimnázium) és **Stanyó Károly** (Mihajlo Pupin Villamossági Szakközépiskola), prózamondással pedig **Lenner Karolina** (gimnázium) jutott tovább.

Guelminó Szilvia értékelésében rámutatott, hogy a versenyágnak nyelv- és beszédfejlesztő szerepe miatt igen nagy jelentősége van az anyanyelv-ápolásban, ezért kellene tömegesíteni. A zsűri elégedett volt a fellépők artikulációjával, kifejtésével, felrótta viszont, hogy a szövegválasztás nem volt minden esetben megfelelő, ami eleve lehetetlenné tette a mű életre-keltését.

Az Irodalmi vetélkedő döntőse:

Vers: **Kubát Gábor** (gimnázium)

Bokor Beatrix (Április 7. Egészségügyi Középiskola)

Novella: **Mirlics L. Zsuzsa** (gimnázium)

Kritika, illetve esszé: **Matuska Ágnes** (gimnázium)

Riport: **Martinek Imre** (gimnázium)

Baksa Beáta és **Pfau Erika** (gimnazisták – közös munka)

Humoreszk: **Gallusz László** (gimnázium)

Kovács Csongor (gimnázium)

Fehér Sándor (Villamossági Szakközépiskola)

Toldi Éva elmondta, hogy jó kifejezőkészséggel, többé-kevésbé pontos megfogalmazásban íródtak a művek, ami önmagában még nem jelent művészi megformálást, pedig itt elsősor-

ban ezt kellett számon kérni. Különösen a novella kategóriájában elhangzott művek között volt sok dolgozatízü szöveg, egyoldalúnak minősíthetők az alkotások, mert vagy a külső vagy a belső világ hiányzik belőlük. (A kivétel ott lesz Becsén.) A riporttal jelentkezők elmulasztották a mélyebb elemzést, inkább interjú az, amit írtak; témaválasztásuk sem tükrözi leghívebben pillanatnyi állapotainkat. A humoristák java része arról feledkezett meg, hogy műfajuk alapján véve kispróza, rövid, csattanós történet, tehát fölösleges bő lére

Nagy Perge Éva

ereszteni, hogy poéntól poénig kifáradjon a hallgató. Érdekességként jegyezzük meg, hogy a továbbjutó **Fehér Sándor** a novellisták közül „emelte át” a bírálóbizottság, mert abszurd életrajzleírást sugárzó, szellemes írása inkább a humoreszkek között talál versenytársakat.

A döntősöknek sok sikert és tömör díjat kívánunk, de főleg azt, hogy aki nem nyer, az se veszítsen Becsén.

Csopak Angéla

teknének, elmondanátok, hogy miért maradtatok le a Középiskolások Művészeti Vetélkedőjéről. A szervezők – a topolyai Népkönyvtár és **Vass Borsodi Borbála** gimnáziumi tanárnő – az idén is mindent megtettek azért, hogy színvonalas legyen a rendezvény. A Testvériség-egység Gimnázium **Tóth Ferenc**ről elnevezett önképzőköre rövid műsorral emlékezett meg a város költőjéről. **Tóth Ferenc** versét **Kórizs Gábor** adta elő, citerán **Borsodi Árpád** játszott.

A március 31-én megtartott népzenei vetélkedőről egyik következő számunkban tudósítunk bővebben. Úgy véljük ugyanis, hogy az esemény jóval többet érdemel annál, mint amit hely- és időszűkében ide beprézelhetnénk.

A becsei döntőt követően egy teljes Képes Ifjúság a KMV-vel foglalkozik majd, és természetesen a népzeneészek se maradnak ki belőle.

A VETÉLKEDŐ LEGYEN MINDENKIÉ

A Középiskolások Művészeti Vetélkedőjének topolyai elődöntőjéről

Hol maradtak a mezőgazdasági középiskola és a Sinkovits József Szakmunkásképző diákjai? – kérdezték többen is, mielőtt kezdetét vette a topolyai körzeti vetélkedő. Tényleg, hol is voltak, kérdezzük mi is, annál is inkább, mert igen szép számban vannak olvasóink, előfizetőink mindkét iskolában. Nátatok nem lennének jó szavalók, tolforgatók, művészetek iránt érdeklődők, irodalomkedvelők? Jó lenne, ha jelen-

A körzeti vetélkedő műsorát szalagra vette az Újvidéki Rádió, s **Jecszenica Olga**, a középiskolások irodalmi műsorának szerkesztője ígéretet tett, hogy alkalmasint bekerülnek a szavaltatok, eredeti versek és novellák a műsorba. A Topolyai Rádió szintén megígérte, hogy valamennyi résztvevőnek helyet biztosít művelődési műsorában.

Györe Géza zsűrielnök (a Topolyai Népkönyvtár igazgatója), **Kerekes Valéria** színművész, **Toldi Éva**, a Híd c. folyóirat szerkesztője, **Kórizs Károly** gimnazista és **Garai László**, a Képes Ifjúság munkatársa a következő résztvevőket juttatták tovább Becsére:

Versmondás:

Krizsán Szilvia, szenttamási Gimnázium, II. osztály

Pressburger Csaba, topolyai Testvériség-egység Gimnázium, I. osztály

Próزامondás:

Cservenák Vilmos; topolyai Testvériség-egység Gimnázium, II. osztály

Versírás:

Krizsán Szilvia, szenttamási Gimnázium, II. osztály

Prózaírás:

Fábián Katalin, topolyai Testvériség-egység Gimnázium, IV. osztály

Kliss György, topolyai Testvériség-egység Gimnázium, IV. osztály

Kritika:

Barcsik Márta, topolyai Testvériség-egység Gimnázium, III. osztály

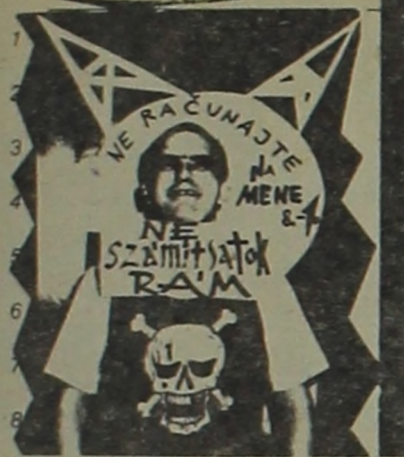
Kovács Attila, topolyai Testvériség-egység Gimnázium, IV. osztály

Riport:

Herbut Ildikó, topolyai Testvériség-egység Gimnázium, IV. osztály

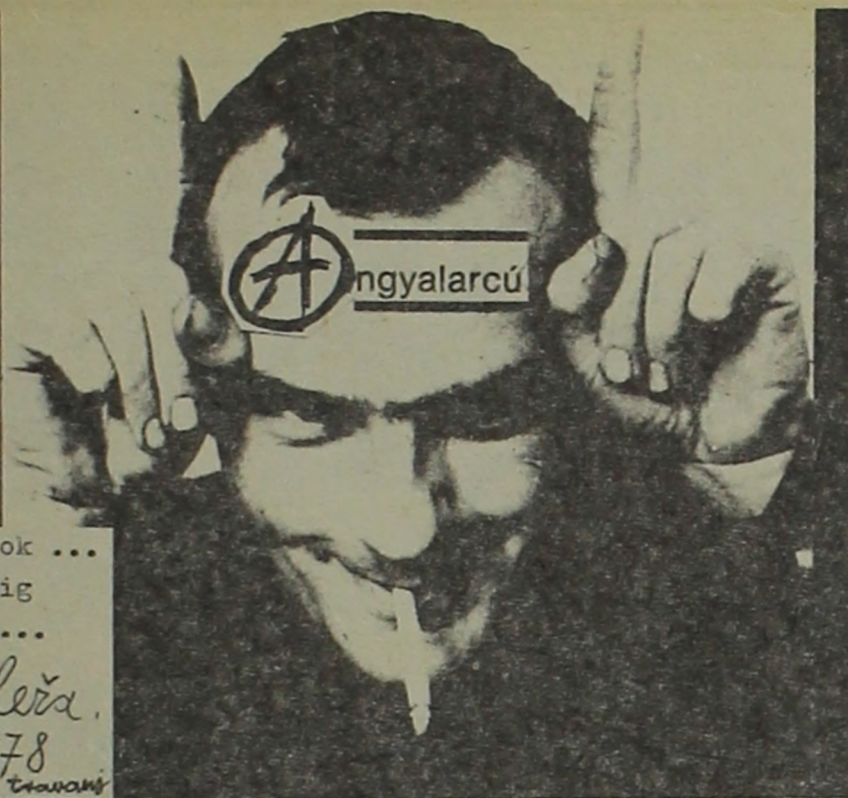
A versenyen részt vett még: **Dávidházi Judit**, **Kórizs Gábor**, **Nikolics Tamara**, **Matlisa Otília**, **Budai Annamária**, **Mengyán Ildikó**, **Becskel Attila**, **Cservenák Tímea**, **Vajda Annamária**, **Rémann Rita**, **Vass Boglárka**, **Horváth Szilvia**.

Garai László

Ej, ej kritikusok, kritikusok ...
De hiszen Bada Dadának mindig
is igaza van, és mindenhol ...

Miroslav Krleža
Zagreb, 1978

AAAAA DADA NATA O'MIA

SZUPPER FASZA,
SZUPPER JO
DADA NEM
HASZNÁLHATÓ

NE SZAMITSAK
NE RAM
DE HA
NEKED
KOCKAS A
FEJED,
SZAMTANFUZET
LEGYEN A
TE NEVED!!!

NE SZAMITSAK
8. RAM

NE SZAMITSAK
NE RAM
DE HA
NEKED
VONALAS A
FEJED,
AKKOR IS SZAMTANFUZET
LEGYEN A
TE NEVED!!!

FÖLSZÁMOLTA ÖNMAGÁT

AZ ÖRDÖGBE IS, DRÁGÁM!

Az újvidéki Ifjúsági Tribünön megrendezett Bada Dada-est kapcsán

Bada Tibor, művésznevéen Bada Dada művészete nyilván nem ismeretlen a Képes Ifi olvasói előtt, hiszen a K. I. hasábjain sokáig rendszeresen közölte SZÜLEMÉNYEIT.

Az Ifjúsági Tribün népszerű első emeleti termében ezúttal egy kis performance-ot rendezett régi verseiből, bemutatta új, Budapesten kiadott zenés kazettáját, majd készségesen, egyértelműen és kétértelműen, humorosan, ironikusan és normálisan válaszolt a közönség kérdéseire.

Bada Dada immár tízéves „munkásságra” tekinthet vissza. Tevékenységére jellemző a naiv világszemlélet, a világ dolgainak (a giccs, a kispolgárság, a társadalom, a kommunizmus stb.) banális, primitív, idióta megközelítése. A gyerekek és az idioták szókimondóbbak, többet káromkodnak, szemtelenebbek, mert mindezt elnézik nekik. A felnőttek egy pillanatig se veszik komolyan a gyerekeket és a bolondokat, de jóhiszeműen meghallgatják őket, sőt mosolyognak, nevetnek, szórakoznak rajtuk, miközben nem ve-

szik észre, hogy saját magukon röhögnek, hogy butábbak, boldogtalanabbak, éretlenebbek, kevésbé jártasak a világ dolgaiban, mint a gyerekek, illetve a bolondok. Ezeken a tényeken alapszik Bada Dada világa.

Költészetnek lehet-e nevezni Bada Dada primitív rímeit, képzőművészetnek lehet-e nevezni Bada Dada bolondozó, tréfás, humoros képeit, illusztrációit? – vetődik föl a kérdés.

Egy kis megszorítással: igen. Azt lehetne mondani, hogy Bada Dada művészet címén hülyéskedik, bolondozik, röhög a világon, szórakozik, de tudatosan, vagy inkább úgy is mondhatnánk: egyre tudatosabban. Mindenesetre errefelé, de másutt is, jelenleg talán a végeláthatatlan örökkévalóságban is, azt hiszem, Bada Dadára gondolva lehetne egyéni, sajátos jegyekről beszélni, ami nagyon nagy valami és egyben legfontosabb az egészben.

Bada Dada ír, zenél, fest, rajzol... legnagyobb eredményeket, véleményem szerint, a képzőművészetben, a festészetben ért el.

Beszédes Attila, 1992. márc. 13-án

EGYSZER VOLT KUTYAVÁSÁR...

Az Újvidéki Műhely bemutatkozása Becsén

Nekiőhászokodok... s hozzákezek: az Újvidék 1992. évének sokadik napján sor került Becsén az Újvidéki Műhely bemutatkozására, mely egy egyetemista lap: irodalmi, tudományos, társadalmi.

A bemutatkozás a becsei könyvtár nagytermében történt... Akik ott voltak: a „műhelyesek”: Bordás Tímea, Pap Zsuzsa, Lajber Tímea és az egyetlen hímnemű, a Képes Ifjúság hasábjairól (ha máshonnan nem is) ismert kedves fiú: Beszédes Attila.

A lap keresztapja Bozsik Péter ifjú (?) költő. Ő írta a Visszakézből c. verseskötvet, ezenkívül társszerzője a Te-leírt világ c. versantológiának, tavaly a KVM irodalmi zsűrijének tagja volt. Hol is hagytam abba? Nos, a lap, mármint az Újvidéki Műhely neve azért az ami, mert:

1. Újvidéken jelenik meg; irodalmi, társadalmi, tudományos lap akar lenni,
2. mert délvidéki is.

Eddig már két száma jelent meg. Remélik, hogy az lesz belőle, amit szeretnének, Amit szeretnének: átmenet a Képes Ifi és a Sympo között. A többit majd az idő megmutatja.

Az estébe hajló délután további részében Beszédes Attila felolvasta egy „novellácskáját”, ahogy ő nevezte. Mindössze 20 percig tartott. Megérte. A műsor folyamán a becsei gimnáziumi Kazinczy önképzőkör is bemutatkozott. Mit jelent bemutatkozni? Ezalkalommal annyit jelentett, hogy: hallottunk egy szavaltot, amellyel Szálas Tímea ajándékozott meg bennünket, a többi meg... olyan átlagos volt. (Mármint még egy szavaltat és a beszámoló az önképzőkör eddigi munkájáról. Én inkább dicshimnusznak nevezném...)

Miután mindannyian előadták a mondani-valójukat, a közönség kérdezhetett. De nem kérdezett. Így hát csak ültünk és hallgattunk, meg hallgattunk. Mikor már mindenki kezdte igen hülyén érezni magát, egy tanárnő feltett egy ún. „jégtörő” kérdést, mégpedig:

– Miért viseli a lap azt a nevet, amit visel?

A kérdezettek feleltek. Aztán még mélyebb lett a csönd. A „jégtörő” kérdés meg bizony elolvadt, mint a havacska kora tavasszal... Senkinek nem voltak kérdései, pedig igen-igen „válogatott” közönség gyűlt össze. A pedagógia kudarcot vallott?... Nem először. Nem maradt más hátra, mindenki felemelte a popóját a székekről és... távozott!

Valószínűleg senki sem így képzelte el a találkozást. Igen szép és élvezetes dolog kekedhetett volna belőle. Mint amikor minden hozzávaló adva van a torta elkészítéséhez és az alkotóanyagokat nem jól keverik össze...

Meg kellene ismételnünk ezt a találkozást, de nem hiszem, hogy sor kerül majd rá. Kár. Nagyon kár.

De azt mondják: eső után köpönyeg...

Dömötör Krisztina

Életemben először jártam Zentán. Egy piacnál veszteglő rendőrnek köszönve találtam rá a középiskolára. Az első dolog, amin meglepődtem az volt, hogy egy épületben „lakik” Zenta minde közepsulija. A második pedig az, hogy a folyosókat minden szünet után felmossák. (!)

Néhány jelentéktelen akadályt átugorva, az igazgató irodájában telepedtem le. Megkértem az igazgató helyettesét, aki egyben magyartanár, hogy mondjon néhány szót a zentai KMV elődöntőjéről.

– **Evetovics Mária** vagyok, a zentai gimnázium igazgatóhelyettese. Mint minden évben, az idén is megszervezzük az iskolai döntőt, egy héttel ezután pedig a körzeti döntőt is, az adai, csókai és zentai középiskolák számára. Városi szinten zsűrit hívunk össze és ők eldöntik, melyik kategóriában kik a legjobbak. A becsei döntőre általában két tanulót szoktunk küldeni minden kategóriából.

Megköszöntem a nyilatkozatot és ne kívágtam az ismeretlen folyosónak, ahol könnyörtelenül lecsaptam minden utamba kerülő ártatlan diákra. Az első áldozatom **ANDRUSKÓ RÓBERT** lett, és egy kis huzavona után hajlandónak mutatkozott véleményt mondani a Képes Ifjúságról.

● **Hányan vásárolják az osztályodban a Képes Ifit?**

– Azt hiszem, négyen vagy öten.

● **Át szoktad lapozni?**

– Igen.

● **Mely rovatok tetszenek?**

– A viccek (röhög). Meg a keresztrejtvény.

● **Beküldöd a megfejtéseket?**

– Nem, azért, mert csak félig sikerül megoldani őket.

● **Hallottál a KMV-ről?**

– Igen, hallottam, az osztályomban néhányan részt is vesznek rajta.

● **És te?**

– Á, én nem vagyok költői lélek...

● **Tudod-e, minek az ünnepe a HÚSVÉT?**

– ...nyuszika hozza a tojásokat (általános röhögés a folyosón). Jézus feltámadásának napja(?).

● **Ilyenkor eljárás a templomba?**

– Igen, meg az éjjeli misére is, és néha a nagymamámmal a hétórai misére.

● **Szerinted a húsvét a nagy ajándékok ünnepe?**

– Inkább a család ünnepe, a család együttlétének ünnepe.

Ezután összekapargattam a bátorságomat és benyitottam egy tanterembe. Éktelen láрма fogadott. Később megtudtam, hogy jogászok közé keveredtem. Itt is támadásba lendültem. Az eredmény:

● **Téged hogy hívnak? Ne menekülj!**

– **Búcsú Attila** vagyok, a jogi középiskola harmadikos. Rögtön átadom a szót az osztály egyik fejeseinek, aki...

● **Tőlem nem menekülsz. Mi a véleményed a Képes Ifiről?**

– Nincs róla véleményem, mert nem olvasom és más újságokat se olvasok, mert nem akarom az időmet ilyen dolgokra pazarolni.

● **Tudod, mi az a KMV?**

– Hallottam róla. Nem, nem vennék részt rajta, mert irodalommal nem foglalkozom.

● **Mi az, hogy húsvét?**

– Az egy ünnep.

● **Milyen?**

VÉLEMÉNYEK A

(KÜLÖNBÖZŐ)

– Hát nem akarok sokat magyarázni, mivel hogy az ünnepek nálam nem sok szerepet játszanak. Hogy miért? Nem vagyok szentimentális.

● **Szerinted szentimentálisak azok, akik ünnepelnek?**

– Nem feltétlenül szükséges, de az én esetemben a családomban se nincsenek elterjedve az ilyen dolgok.

● **Téged hogy hívnak?**

– **M. Attila** vagyok (a vezetéknevét ügyesen elharapta)

● **Olvasod a KI-t?**

– Nem.

● **Miért?**

– Mert nem tartalmaz olyan dolgokat, amelyek engem például érdekelnének.

● **Mit kéne a Képesnek tartalmaznia ahhoz, hogy TE is elolvassd?**

– Nem nyilatkozom erről. Az autókkal foglalkozom és azt hiszem, ez nem tartozik ide. Eddig nem voltak a Képes Ifiben cikkek az autókról. Mindenről voltak, de erről nem.

● **Mondd, te írástudó ember vagy? – kérdezem cinikusan.**

– Ezt hogy érted?

● **Tudsz valamennyire fogalmazni-írni?**

– Hát... igen.

● **Miért nem írsz autókról és küldöd be a KI-be?**

– Azt hiszem, nem sok fiatal érdekel ez a témakör, különben is nem nagyon szeretek írni, főleg nem megrendelésre...(!?!)

● **KMV?**

– Színjátésként szerepeltem már, de nem a KMV-n, hanem a becsei májusi játékokon vettem részt még elemiben.

● **Hogy tetszett Becse?**

VLASTA DELMAR

ZENTAI KÖZÉPISKOLÁBÓL

- Gyönyörű.

• **A húsvétről mit tudsz?**

- Nem sokat. Szinte semmit.

• **Vallásos vagy?**

- Nem. Nem hiszek Istenben. Abban hiszek, amit látok.

Az ezután következő áldozatokhoz már segítséggel jutottam hozzá. Segítőtársaim voltak **Cservenyák Melinda** és **Pecze Dénes**.

Olajos Ágnes másodikos gimnazista és **Kormányos Gyöngyi** véleménye a következő:

- A horoszkóppal „minden rendben”, a Hyde Park kitűnő, a lelki boncaszta szuper ötlet. A viccek elég silányak, a zenerovat úgyszintén. Több együttesről kellene informálni a nagyvilágot. Könyvismertetőkre is szükség van.

Ági tavaly részt vett a KMV-n képzőművészeti alkotásával. Az idén is kon-

kurálni szeretne, de a magyartanár nem a „legmegfelelőbb”.

A húsvétről annyit tud, hogy ezen a napon ünnepeljük Jézus feltámadásának napját. Szerinte fel kellene világosítani a tömeget, mit is jelent a húsvét, és a hagyományokat pedig ápolni kell.

Gyöngyi szerint a Képesben „túl sok” a politika(?).

Tavaly ő is részt vett a KMV-n szövegmondással (próza). Az idén színdarabbal indulnak Szabadkára, az iskolai vetélkedőn pedig versmondással és prózával próbálkozik.

Mucsi Attila (hogy én minden Attilára ráakadtam itt Zentán) első osztályos gimnazista, rendszeres olvasója a Képes Ifinek (előfizető). Szereti a Hyde Park c. rovatot, a Zenezónát, az Alagút c. rovatot, az egész újság tetszik neki. Különösen tetszenek a hátla-
pon lévő fotók(!).

Attila a KMV-n egy portréval vesz részt.

POSTALÁDA

22 éves fiú vagyok. Szeretem a történelmet, a keleti filozófiát, a természetet, a romantikát és mindenfajta jó zenét. 18-22 éves lányok leveleit várom! Swatechka Nándor Jr., Đuro Salaj u.141., Csantavér.

HOBBY AND BUSINESS

Eladó: Player, videofilmek, színes TV 37 cm-es, új görkorcsolya és gyermekjátékok. Tel.: 024/39-061.

A húsvétről csak annyit, hogy a nyuszika hozni fogja a tojásokat.

Egy elsős kereskedőjelölt nem volt hajlandó elárulni a nevét, nevezzük csak Mojonak.

- Én is előfizető vagyok, de - ezt muszáj odaírnod - két példányt nem küldtek el. Különösen tetszik a SCI-FI-vel foglalkozó rész, a fantasztika, a titokzatosság. Ennek ellenére azzal az „álmos” horoszkóppal gyorsan végezni kellene. Bővíteni kellene az újságot például szexről szóló írásokkal.

- KMV? Mi az? Ja, irodalmi vetélkedő. Szuper, szuper, nagyon jó, kell, juj, de kell... (???)

- Húsvét? Jön a nyuszkó; van valami böjt is, meg valahol még iskolaszünet is van.

- Névem? Semmi. Elsős gimnazista vagyok. A Képes Ifit át szoktam lapozni 5-10 perc alatt, elolvasom az érdekesebb írásokat aztán pedig a sarokba vágom (ugyan hány újság lehet már abban a sarokban?). Kicsit többet kellene foglalkozni lelki dolgokkal, meg, hogy is mondjam? Valami hiányzik belőle. Fogalmam se nincs, hogy mi.

- Húsvét? Jaj, hagyd, öreganyám jut eszembe... (?)

- KMV. Hát, nem nagyon érdekel...

Egy érdekes eset:

- Ami a nevem illeti, nem kötöm az orrodra, ami pedig az újságról szóló véleményemet illeti, a téma már kezd unalmassá válni, a húsvét meg nem nagyon érdekel, az is unalmas. (Hm, ez is véleménynek számít valójában, nem?)

- Fehér Zoltán vagyok, a matematikai gimnázium másodikos. Rendszeresen olvasom a KI-t, néha többször is előveszem a régi számokat.

- Mi tetszik? Zenezóna.

- Mi kellene még? Zene.

- Mit tennék ki? Akármit, csak nem zenét.

- KMV? Tudok róla, de nem vennék részt rajta, mert nem foglalkozik modern zenével, csak népzenevel.

Ennyit sikerült nyakon csípni. Egy hirtelen elhatározással Adán kiugrottunk az autóbusból a kollégánövel, és ellátogattunk az adai középiskolába is. Arról pedig őt kérdezzétek, milyen volt.

Lejegyezte: **Kurcinák Irénke** és két asszisztense: **Cservenyák Melinda** és **Pecze Dénes**